

Синаксар

СТИХОВИ: Када будеш Судијо сео да судиш свима на земљи,
пресуди да и ја будем достојан чути глас:
„Дођите ка мени“.

У овај дан чинимо спомен другог и неумитног доласка Христовог, који свети Оци одредише да се двапут исприча. Ово из разлога, да не би ко год сазнавши за Божије човекољубље, поживео у лењости говорећи: човекољубив је Бог и кад се одвојим од греха учинио сам све што је требало.

Овај страшни дан овде је описан, да устраши смрћу и очекивањем долазећих зала, оне, који у лењости живе, те да би се такви покренули ка врлинама, да се не би надали само на Божије човекољубље, него и да спознају да је он и праведни Судија, који ће дати свакоме по делима, како је ко заслужио.

Иначе, онима који премину предстоји излазак пред судију, што је пример и ова данашња евангелска прича. Пошто је сада крај свима празницима, то је овај дан међу њима последњи.

Исто тако треба обратити пажњу и на то, да је одређено да се идуће недеље говори о почетку света и нарочито о Адамовом отпадању од раја. А данас се говори о крају свих нас и крају самога света.

Мислим да је ова месопусна недеља одређена ради ускраћивања хране и обједања, а из страхопоштовања према долазећем празнику, и да нас призове на милост према ближњима.

Са друге стране, пошто смо због једења изагнани из раја и дошли под осуду и клетву, зато се овде одређује спомен на то да ћемо и ми у следећу недељу бити попут Адама изагнани докле нас Христос својим другим доласком поново уведе у рај.

Каже се за други долазак, пошто је и први у телу био тих и без славе, али сада ће са надприродним чудима доћи и

са блиставом светлошћу са небеса и са телом, да би га сви људи препознали, да је Он исти који је и први пут дошао да избави род човечији и да сам суди ко буде своје добре дарове сачувао.

Када ће бити овај долазак? То нико не зна, јер то је Господ и од апостола сакрио. Али ће томе предходити неки препознативи знаци о чему су неки од светих опширно објаснили.

Говори се да ће његов долазак бити после седам хиљада година. Пре његовог доласка појавиће се и родити Антихрист, као што каже Иполит Римски, и то од жене скверне за коју ће се рећи да је девојка, и из јеврејског народа, а из племена Данова, који је био син Јакова. Ходећи проводиће живот као Христос и чиниће и чудеса, која је и Христос чинио, чак ће и мртве васкрсавати.

Ипак, по привиду све ће чинити: и рођење и тело и остало све као што каже апостол. Кажу да ће се тада појавити „син пропасти“ са сваком силом и са знацима и лажним чудима.

Али неће се сам ђаво оваплотити, као што каже Јован из Дамаска, него ће човек рођен у блуду примити све сатанско дејство и одједном ће се појавити али на изглед благ и кротак. Тада ће бити велика глад, а он ће угађати људима и све ће чинити по Светоме Писму и постиће и биће дочекан од људи и прогласиће се за цара. Посебно ће заволети јеврејски народ и доћи ће у Јерусалим и подигнуће њихов храм.

А на седам година раније, како вели Данило, доћи ће Енох и Илија проповедајући људима да га не приме. Антихрист ће их ухватити, мучити и одсећи им главе.

Људи праве вере ће побећи далеко, а који буду у горама искушаваће их демон. Оних седам година ће се скратити ради изабраних. Тада ће бити велика глад и покренуће се природне силе што ће скоро све људе уништити.

Затим ће одједном као муња са небеса бити долазак Господа, а пред њим ће се појавити знак крста. Огњена река ће узаврети да очисти сву земљу од скверни.

Одмах ће бити ухваћен Антихрист и његове слуге и биће предани вечноме огњу. Када анђели затрубе у један мах ће доћи од краја света, и са свих страна свако људско биће доћи ће у Јерусалим, јер он је средиште света и тамо ће бити судијски престоли. Сви ће бити у својим телима и душама али преобраћени у непропадљивост и имаће једнак изглед. Сва ће се творевина променити.

Тада ће Господ једном речју разделити праведнике од грешника. Тада ће они који су добро чинили поћи да наследе вечни живот, а грешни пак вечну муку која никада неће престати.

Познато нам је да тада Христос неће питати само да ли смо постили и наготовали или чуда чинили, него и оно што је много претежније од тога: да ли смо чинили милостињу и састрадавали са другима.

Јер је он изрекао шест посебних заповести и праведнима и грешнима: Огладнех и дадoste ми јести, ожеднех и напојисте ме, стран бејах и примисте ме, наг бејах и оденусте ме, болестан бејах и посетисте ме, у тамници бејах и дођосте ми.

У колико сте то учинили једноме од ових најмањих, исто је као да сте мени учинили. То нека чини сваки по својој моћи и нека исповеди да Исус јесте Христос и Господ у славу Бога Оца.

О мукама о којима говори Свето Еванђеље овакве су: тамо ће бити плач и шкргут зуба и црв који не умире и огањ који се не гаси и ко тамо доспе биће бачен у таму најдубљу.

Овако све је примила Црква Божија и о томе брине: да будемо у сладости царства небеског и да пребивамо са Богом светих у оном будућем свагдашњем блистању на висинама.

Они који су се удаљили од Бога и проживели у лењости и хранили се само временом храном, такви ће бити лишени божанске светлости и њине душе биће мучене и боравиће у вечној тами.

По неизрецивом твоме човекољубљу Христе Боже удостоји и нас твога жељеног гласа и уброј и нас у оне са десне твоје стране и помилуј нас. Амин.